Jakov Vuletin "Jakin" (1874.-1943.)

- Svi kapelnici glazbenih društava Donjih Kaštela od osnivanja do danas
- Ivan Barišin (1888.-1966.)
- Ivan Jerić (1888.-1960.)
- Ivan Berket (1873.-1961.)
- Ante Vuletin (1920.-1997.)
- Anton (Tonći) Jerić (1916.-1946.)
- Andro Sentinella (1897.-1970.)
- Anton Vuletin – Grinteša (1905.-1993.)
- Ivan (Giovanni) Bozzotti (1859.-1935.)
- Jakov Vuletin – Jakin (1874.-1943.)
- Berislav Vuletin (1932.-2017.)
- Vid Kuzmanić (1907.-1990.)
- Šime Lukšić (1947.-2004.)
- Davor Lozić (1972.)
- Grgo Grubišić (1966.)

- Svi kapelnici glazbenih društava Donjih Kaštela od osnivanja do danas
- Ivan Barišin (1888.-1966.)
- Ivan Jerić (1888.-1960.)
- Ivan Berket (1873.-1961.)
- Ante Vuletin (1920.-1997.)
- Anton (Tonći) Jerić (1916.-1946.)
- Andro Sentinella (1897.-1970.)
- Anton Vuletin – Grinteša (1905.-1993.)
- Ivan (Giovanni) Bozzotti (1859.-1935.)
- Jakov Vuletin – Jakin (1874.-1943.)
- Berislav Vuletin (1932.-2017.)
- Vid Kuzmanić (1907.-1990.)
- Šime Lukšić (1947.-2004.)

- Davor Lozić (1972.)
- Grgo Grubišić (1966.)

Jakov Vuletin – Jakin (1874.-1943.)

Gostujući kapelnik HGD „Bijać“

Kapelnik i osnivač Glazbarskog sklada (1898.-1914, 1918.-1941.)

Jakov Vuletin – Jakin rodio se 19. siječnja 1874. godine u Kaštel Novome od majke Katarine rođene Aranza i oca Jakova zvanog Atila. Pučku školu završio je u rodnom mjestu. Glazbeni talent naslijedio je od oca koji je svirao flighornu u *Narodnoj kaštelanskoj glazbi* utemeljenoj 1852. godine. Kao potomak obitelji koja se tradicionalno bavila ribarstvom, i sam se time bavio cijeloga života jer mu obnašanje dužnosti kapelnika i glazbenog pedagoga u ondašnjim prilikama i sredini u kojoj je djelovao nije moglo osigurati egzistenciju. U pučkoj školi njegov lijepi glas i muzikalnost uočio je učitelj Antun Koludrović, koji je obnašao i dužnost zborovođe i orguljaša u mjesnoj župnoj crkvi, pa je već u jedanaestoj godini u župnom zboru pjevao solističke dionice. Koludrović mu je dao prvu glazbenu poduku i kod njegovih roditelja se zalagao za njegovo sustavno glazbeno školovanje, ali mu to nisu mogli omogućiti jer je otac svojim ribolovom jedva prehranjivao obitelj.

U jedanaestoj godini života pristupio je *Hrvatskoj glazbi* utemeljenoj pri mjesnom *Poljodjelskom društvu* čiji je kapelnik bio Ivan Bozzetti iz Trogira. U toj glazbi je svirao flighornu i trombon, a uočivši njegove iznimne glazbene sposobnosti kapelnik Bozzetti ga je dodatno podučavao.

Kada je 1890. godine prestala djelovati *Hrvatska glazba*, iste je godine u Kaštel Novome, pod okriljem općinskih narodnjačkih vlasti, utemeljena *Narodna glazba*, a njezinim kapelnikom imenovan mještanin Ivan Berket. Budući da se i ovoj glazbi Jakov Vuletin svojim talentom posebno isticao, a pokazivao je i organizacijske kapelničke sposobnosti, u Kaštel Novome je 13.06.1898. godine utemeljio novi puhački orkestar *„Glazbarski sklad“*. Pokazalo se da je vješt pedagog i kapelnik jer je veoma brzo osposobio glazbare za javne nastupe i do početka Prvoga svjetskog rata s Glazbarskim skladom zapaženo nastupao u Zadru, Šibeniku, Trogiru. Splitu, Omišu, Dubrovniku i Kotoru. Odmah po završetku Prvoga svjetskog rata obnovio je *„Glazbarski sklad“* i s njime razvio veoma zapaženo djelovanje.

Godine 1920. odlazi u Beograd, gdje se počinje profesionalno baviti glazbom kao trombonist *Kraljeve garde* u kojoj je stekao i čin narednika. No, ne mogavši izdržati bez mora i ribolova, a znajući da ga je njegov *„Glazbarski sklad“* trebao, nakon godinu i pol vratio se u Kaštel Novi i ponovno nastavio obnašati dužnost kapelnika. Do početka Drugog svjetskog rata s *„Glazbarskim skladom“* nastupao je diljem Dalmacije, te gostovao u Ljubljani, Beogradu i Zagrebu. Odgojio je nekoliko stotina glazbara od kojih su brojni postali profesionalni glazbenici, pa je za posebne zasluge u glazbeno-pedagoškom i prosvjetnom radu bio odlikovan Ordenom sv. Save V. stepena.

Prema pisanju onodobnog tiska bavio se i skladanjem karišika i koračnica te se posebno isticao u skladanju koncertnih valcera i uvertira. Nažalost, niti jedna od njegovih skladbi do danas nije pronađena. Zahvaljujući Jakinovom predanom kapelničkom i pedagoškom radu *„Glazbarski sklad“* se od svih donjokaštelanskih glazbenih društava utemeljenih krajem 19. stoljeća najduže i održao (1898.-1941.).

Umro je 18. studenog 1943. godine, a u ratnim okolnostima na pogrebu mu Glazba nije mogla svirati njegovu *Marcia funebre,* koju je i skladao za tu prigodu. Njegova oba sina Anton (rođ. 1905.) i Jakov (rođ. 1907.) nastavila su

obiteljsku tradiciju vrsnih glazbenika, glazbenih pedagoga i kapelnika

